



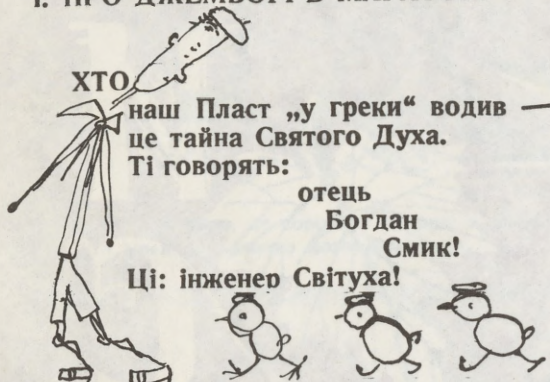
КНИГА
ПРОТОКОЛІВ

У 70-РІЧЧЯ „СВОБОДИ”

Л
И
С
М
И
Ж
И
Т
А



I. ПРО ДЖЕМБОРИ В МАРАТОНІ

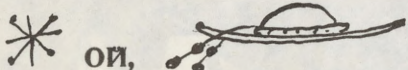


ХТО наш Пласт „у греки“ водив — це тайна Святого Духа. Ті говорять:

отець
Богдан
Смик!

Ці: інженер Світуха!

II. ПРО ФІОЛЕТНИЙ КАПЕЛЮХ



Ой, покотилась з неба зоря та й впала... Гриць Зозуля тоді й подумав: „Будем, ци не будем Мали кардинала?..“

III. ПРО З'ЇЗД СТРИЯН (Коломийка)

Ой, ці бойки і стріяни Не мають гонору: Не з'їхались на „Парашку“, Лиш на „Чорногору“.



IV. ПРО ГАНТЕРСКУ ЦЕРКВУ

Ждали до Спаса на іконостаса... Прийшов Спас — де ж іконостас?



Папай

В АЛЬБОМ ДИВІЗІЯНИКАМ

У ЗВ'ЯЗКУ ЗІ З'ЇЗДОМ

В ЛІГАЙТОНІ, СЕРПЕНЬ 1963

Колись вояк був завзятий, де лиш кинув оком, Здобував все без пардону, не цофнувся ні кроком. По війні усе змінилось, пішло іншим шиком, Як шабельку му відтяли, воює... язиком!

СПРАВА ГРУДКИ ЗЕМЛІ

„Свобода“ з обуренням повідомляє, що в Москві відобрали від туристів - українців із Злучених Держав грудку української землі з Чернечої гори в Каневі, над Дніпром.

„Така пригода, — пише „Свобода“, — трапилася двом членам Головного Уряду Українського Народного Союзу: заступникові головного предсідника, інж. Степанові Куропасеві та його синуві, головному радному УНСоюзу, проф. Миронові Куропасеві“...

Це справді обурливий факт, що большевицькі сатрапи вчинили такий афронт двом чільним діячам УНСоюзу! Хіба вони не читали в „Свободі“ довгеньких протоколів з останніх нарад Головного Уряду УНС на Союзівці, де широко й барвисто описано небуденні заслуги обох пп. Куропасів на союзовій ниві. Видно, в такій темній масі, як совети, авторитет союзових лідерів стоїть під знаком запитання... Нам здається, що по дорогу кожному емігрантському серцю реліквію — українську землю, треба посилати в Рідний Край не союзовців, а союзянок, тобто достойних членкинь Союзу Українок Америки!

І тут пригадується героїчний подвиг, що його довершила три роки тому визначна жіноча діячка, п-ні Катерина Пелешок з Нью-Йорку, яка без шуму й галасу привезла з України в плястиковому мішечку рідну землю з могили Лесі Українки, яку то землю, як усі собі пригадують, урочисто закопано під пам'ятником нашої великої Лесі в місті Клівленді.

— Ми, українські жінки, — заявила пані Катерина, — завжди знайдемо спосіб, як цю землю перевезти, а головне — де, в котрому місці її сховати! А наші панове-мужчини такої штуки не втнуть.

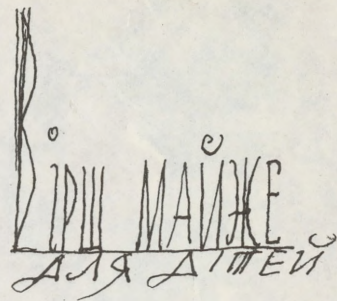
І не втяли! Навіть такі проміненні фігури з Союзового Олімпу, як заступник головного предсідника, інж. Степан Куропась, та його син, головний радний УНСоюзу, проф. Мирон Куропась...

ТЯЖКА ОБРАЗА

Під час маніфестації з нагоди трагічного 30-річчя голоду в Україні на „Українському Селі“ в Баунд Бруку один з журналістів запитав заплакану добродійку, чи вона особисто пам'ятає часи голоду.

На те обурена добродійка скрикнула:

— Пане редакторе, та невже ж я виглядаю така стара?!

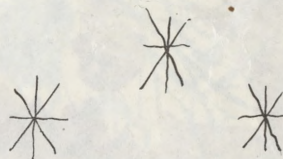


На тоненьких ніжках
Слізонька біжить,
Бо спішитесь дуже,
Бо в самотній хаті
Цілий день на неї
Смуток жде і жде.

Спотикнулась, впала
На низькім порозі
І тоненькі, бідна
Поламала нозі.
Я схилився над нею,
Як вона вмирала.

— Я до тебе бігла, —
Ледве прошептала.

Б а б а й



Падали зорі й бомби у серпневі ночі,
Червоні заграви падали за нами,
Нам шлях стелився у світ за очі,
Як ми добивались на розстаї незнані...

Літа пробігають, а ми все думками
Повертаєм, мов соняшник літом до сонця,
І тепла шукаємо біля лобі Мами,
Що за семи морями жде біля віконця...

РЕМЕЗ



ТАНЦЮВАЛЬНА берізка

Пані Галя була, звичайно, не менше згіршена та обурена від пані Олі.

— Ну, подивіться, пані, які теперішні хлопці страшні дикуни! Просто — без найменшого виховання. Ані-то не вклоняться дівчині перед тим, як просить її до танцю, ані не подякує їй після танцю.

— Прошу пані, та за що дякувати?.. Або ж то називається танець?.. То суть конвульсії святого Валентого, прошу пані.

— Про мене хай собі танцюють, що хочуть, твиста чи іншу мару, але ж якісь товариські форми треба зберігати! Просиш дівчину до танцю — вклонися їй чемно, перепроси товариство при столі..

— Прошу пані, справте собі ліпші окуляри, ви ж не бачите, що на залі діється. Тут хлопець не просить дівчину до танцю!

— А що робить?.. ящкб

— Зробить пальцями отак — пштик! — або свище на неї, мов на таксівку. А воно дурне летить, біжить, щаслива, що хтось над нею змилювався і трохи її потермосить.

— Йой, пані, та колись у нас на селі Іван на Мариську так не свистав! У нас в читальні були курси танців і товариських забав, які провадив мій покійний чоловік, то якби ви бачили, як та наша проста сільська молодь зміла культурно забавитись! А тут що?..

— Тут, прошу пані, в Америці, не відрізните дитини з доброго дому від звичайного селепка. Ви розгляньтесь лише по залі — чи то не жах: дві пари трясуться, твистують, а решта дівчат петрушкує, бо парубоцтво позасідало коло столу і в карти грають!

— Одні в карти, другі в шахи, а решта підпирають бару.

— Страшне, страшне! Інша річ, про що такий дикун буде говорити з дівчиною, коли він не має товариської оглади, не вміє трьох слів докупити зліпити?

— О, прошу пані, в них розмова ділова, коротка: або сідай зі мною в машину і їдемо на гуд тайм, або..

— Або знасилує дівчину, а потім задусить!

— А коли й задусить, то хіба йому волос із голови за те впаде? Адвокати зроблять з нього варіята, потримують трохи в дурному домі, а потім випустять, щоб зробити місце іншим тварюкам, таким самим, як він!..

Розмова двох шановних пань зістала раптом перебита втручанням третьої особи — довготелесого парубійка в окулярах, з борідкою, в сорочині-короткорукавці, в бітніківських сандалях.

— Вибачте, чи можу просити?.. — пробубонів парубчак, зарум'янившись, мов старокрайова панночка.

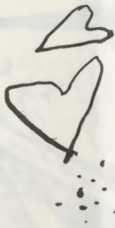
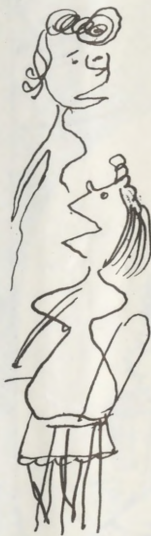
Пані Оля і пані Галя підорвались, мов на команду, кинувши скося одна на одну не надто доброзичливим оком..

— Та скажіть хоч, молодий чоловіче, кого ви просите? — люб'язно посміхнулась пані Оля, поправивши рукою волосся, колись, бувало, сиве, тепер чудово-каштанове.

— Та ні... та я, — зацокався парубчак, — я хотів просити вільне крісло, що коло вас, чи можна взяти?

— Та беріть, беріть, — замахали руками пані і, мов на команду, поприсідали. А коли парубійко відходив з кріслом, пані Галя, підхопивши нитку перерваної розмови, сказала обурена:

— Ну, пані, а я вам не казала, що ці теперішні хлопці справжні дикуни?



ЗУСТРИЛИСЬ...

Ред. Іван Дурбак з Ютіки, побачивши на Кобзарівці ред. Осипа Новицького з Клівленду, скрикнув:

— О-но! І він тут?

Для Вашої інформації — "О-но", так само як "О-Сип", — це псевдоніми популярного фейлетоніста й спортивного репортера з Клівленду.

НОВЕ ПРИСЛІВ'Я: "Як хочеш пса вдарити, то авто знайдеться".

Місячний Коментар

Цінні інформації про наукову діяльність українських учених в Канаді подав кореспондентові "Української Думки" в Лондоні наш видатний поет і науковець, професор славистики в Альбертському університеті, д-р Яр Славутич, що прибув до Лондону з Канади з метою зібрання матеріалів для наукового твору.

На питання співробітника "Української Думки": "Що думаєте про пожвавлення праці українських учених на університетах Канади", д-р Славутич відповів між іншим:

"Минулого року була надрукована МОЯ стаття про українські прізвища в американському науковому журналі "НЕЙМС". У грудні м. р. Я мав доповідь на конференції мовознавців у Вашингтоні (тема: "Давальний відмінок в українській мові"). У квітні ц. р. Я доповідав на славистичній конференції в Пало Алто, Каліфорнія, про політику Кремля до української і білоруської мов. Незабаром, у серпні, Я матиму доповідь на міжнародньому конгресі мовознавців в Амстердамі про російське псування українських прізвищ у зв'язку з русифікацією... Всі ці факти, — каже д-р Славутич, — далеко неповні, говорять про діяльність українських науковців Канади!.."

Наша канадська преса повідомила, що 18-го серпня в державному парку Елк Айланд (Алберта) відкрито пам'ятник в пошану українським піонерам, поселенцям у цій провінції. Пам'ятник стоїть коло української хати-музею, збудованої федеральним урядом для відзначення 60-річчя прибуття до Канади двох українських емігрантів — Івана Пилипова і Василя Єлиняка.

"Споруджено цей пам'ятник, — як читаємо в "Українських Вістях" (Едмонтон), — з чорного гранітного каменя, спровадженого з Швеції... На плиті пам'ятника — рельєф плугатора з биками, які служили давнім піонерам в обробці землі економічніше, ніж коні!.."

Здається, що й не може бути плястичнішою символіки для зображення заслуг наших піонерів для Канади, як ці бики в плузі!..

НА ЛІТНІЙ ОСЕЛІ



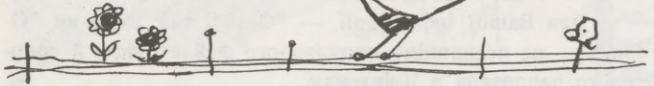
До панночки за буфетом:
— Ю спік юкренієн?
— Так, прошу! А що вам подати?
— Севен ап!..

В ПАРОХІЯЛЬНІЙ ШКОЛІ



— Де жили Адам і Єва?
— В краю!..

СОРОКА НА ПЛОТІ



● Молодий наш науковець, Олег Лужницький, почав лекції з історії України на Курсах Українознавства на Союзівці переліком усіх жінок князя Володимира Великого, чим сильно зацікавив юних слухачів.

● Викладаючи на вишкільному таборі впорядників на оселі СУМА в Елленвіл, наш видатний поет Євген Маланюк присвятив окрему теплу увагу молодим сумівкам.

● В літніх місяцях деякі мешканці Гантеру їздили на Службу Божу аж на Союзівку, бо в тутешній церкві обов'язує лише одна колекта, а в гантерській — дві.

● Мистець Владзьо Бачинський, що сидить на Союзівці і малює портрети, запримітив, що перед позуванням наші пані кладуть на себе більше фарби, як він кладе на полотно.

● З'їзд віденської "Січі" на оселі "Верховина" в Глен Спей показав, що найбільше членства прибуло до цього Товариства в 1942 р., коли у Відні процвітала спекуляція.

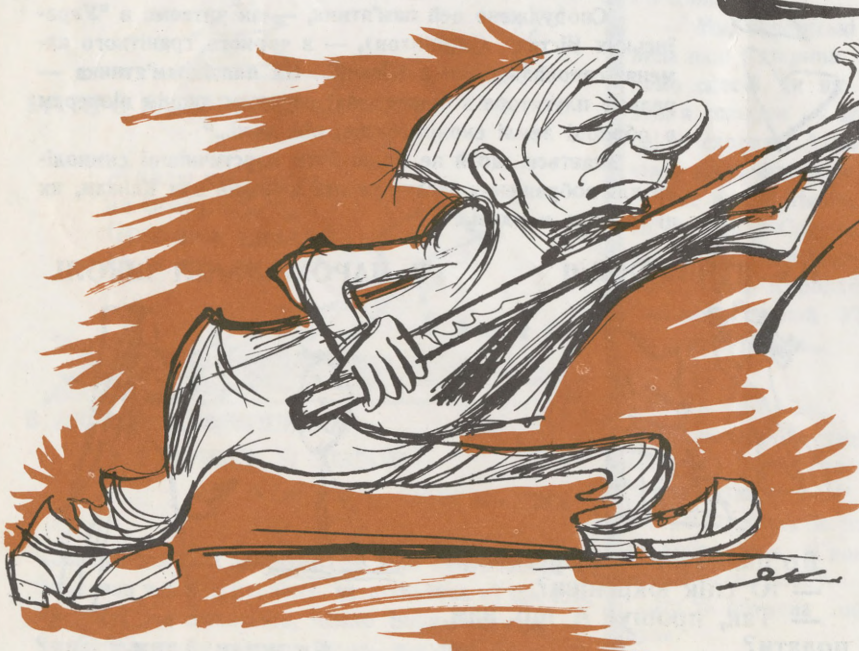
● Довідуємось, що перебування в Гантері двох письменників-гумористів Івана Керницького й Миколи Понеділка не має нічого спільного з тим, що тоді з гантерської дзвіниці пропав дзвін.

● Одним із недотягнень З'їзду Стрийщини і Бойківщини на оселі "Чорногора" було те, що в ньому не взяла участі досить поважна секція єрусалимських бойків.

● В Монреалі говорять, що позичений з філядельфійського "Тризуба" копун Михайло Нога грає в чужих кльобах добрими ногами, а в своїх дірками...

● Треба, щоб у Рідному Краю помер ще якийсь український композитор, і д-р А. Рудницький у посмертній згадці про покійного доповнить свою біографію.

● Взоруочись на статуті Секції Дружин Українських Лікарів, у Філядельфії незабаром постане Секція Дружин Українських Погребників.



ПРОПАВ, ЯК ...ДЗВІН У ГАНТЕРІ!

Колись казали добрі люди у старому краю:

"Пропа, як пес на ярмарку!"

Тепер постала нова приповідка, вже в новому краю:

"Пропа, як дзвін у Гантері!"

Грім з найяснішого неба не міг би викликати більшого зачудовання!

Хто ж міг його "свиснути"?

Думки між ученими й нашими країнами завжди були, є і будуть поділені.

Для історії варт віднотувати найбільш "остроумні" думки наших "Шерльоків Гольмств".

Деякі присягають, що це — жива ілюстрація до картини Ека "Долини проти горішніх". Одні гантерівці мали ідею поставити церкву на долині, а інші вперлися, щоб таки на горі! Отже, ніхто інший, тільки ця "долишня партія" просто "змуфувала" дзвін десь на долину, щоб там поставити наперед дзвіницю, а пізніше й "долишню" церкву!

Ще інші міркують, що це... пластуни забрали дзвін на Маратонське "Джемборі", щоб показати пластунам з цілого світу, як то українці б'ють у дзвін на тривогу перед большевицькою потопою...

Любителі сувенірів (включно з дівочими серцями!) обстоюють думку, що хтось так сильно полюбив Гантер, що "на пам'ятку" взяв собі "грубший сувенір" — дзвін!

З МИСТЕЦЬКИХ ДИСКУСІЙ



Однак найбільше підозріває, що дзвін "цап-царапули" місцеві "герої нашого часу", які створили собі такий "генг" з цікавими "айдіями": здивувати цілий Гантер з усіма підсусідками!

Якраз дві ночі перед тим напали молоденькі "герої" на дівочий пластовий табір, але слави козацької не здобули, бо мусли поспішно відступити.

Власне тому мабуть хотіли "поправитися" — і здобулися на "нове героїство"...

Автор цих рядків "офірував" собі, що на Великдень буде дзвонити цілі три дні, як у старому краю, — але стався такий "большой цап-царап" (як кажуть сов. "вуркагани"), — і майбутній дзвонар із Гантеру залишився непотішений...

З Філадельфії

У місті "братньої любови" через спеку та парноту нічого помітного не діялось. Більшість громадянства перебувала "за кордоном" — над морем (Одеса) чи в горах (Чорногора) та інших українських курортах. Співробітник Л. М. мав нагоду читати деякі почтівки з привітаннями...

ВАЙЛВУД КРЕСТ: ...Дружній привіт з Одеси. Море чудове, багато сонця і піску. Моя дружина дістала сонячний удар на язик (забагато говорила...), а я чисто сполокався... (у карти...).

Мирон З.

ЧОРНОГОРА: ...Верховино, світку ти наш... Ми на з'їзді стріяя, але правдивих бойків мало. Зате у тій Чорногорі є аж двох ЧОРНОКНИЖНИКІВ... Кандидую на голуву. Конкуренції не маю!

Микола Ц.

СОЮЗІВКА: ...Нема то як в українській барі, де сиділи до півночі. Завтра вибираємося на Лисоню, названу так в честь Президента УНС Лисогора...

Валер

ВОВЧА ТРОПА: ...Я дістав жовту хустину і як правдивий пластун стояв на моїй першій стійці... З корчів виліз правдивий СКАНК, і я дуже перелякався. Як я подув з цілої сили у свисток на сполох, то сканк покрутив носом і утік! Тату! Прошу зараз прислати мені другі алібаби, щоби я мав на зміну в потребі, і також менший свисток, щоби не так дуже треба було дуги... Готуйсь!

Зенцьо

ГРЕЦІЯ — МАРАТОН: ...Сьогодні о. сеньйор Смик сказав нам, що можемо заглядати за спідничками... Ми були заскочені таким дозволом, але виявилось, що грецькі національні строї пластунів — це спіднички... Скоб!

Скоб

ІТАЛІЯ, ПОМПЕЇ: ...Ми щасливо минули трясення землі, але не можемо рятувати наших кишень від витрясування грошей. Головно тут помпують з нас забагато (Помпеї). Поза робленням знімком не бачу світа... Зате вдома огляну все, що стояло "на перешкоді" моему апаратові...

*СКОБ!
Лев С.*

ГРЕЦІЯ, АТЕНИ: ...Самі руїни. Сонце, каміння і смагляві хлопці. При чому тут грецька культура?? Ми, здається, спізналися з вілвілінами Атен на яких дві тисячі або й більше років. Але Пластова Старшина тому не винна! СКОБ!

** Зірка Т.*

ГРЕЦІЯ, ПАРНАС: ...Могли грецькі боги вибрати собі краще місце на резиденцію... Тут я зрозуміла, чому американські демократи мають емблему осла. Я мала нагоду переїхатися на грецькому. Несе спокійно і певно, хоч все є страх, що спотикнеться. Посилаю знимку... СКОБ!

Скоб С.

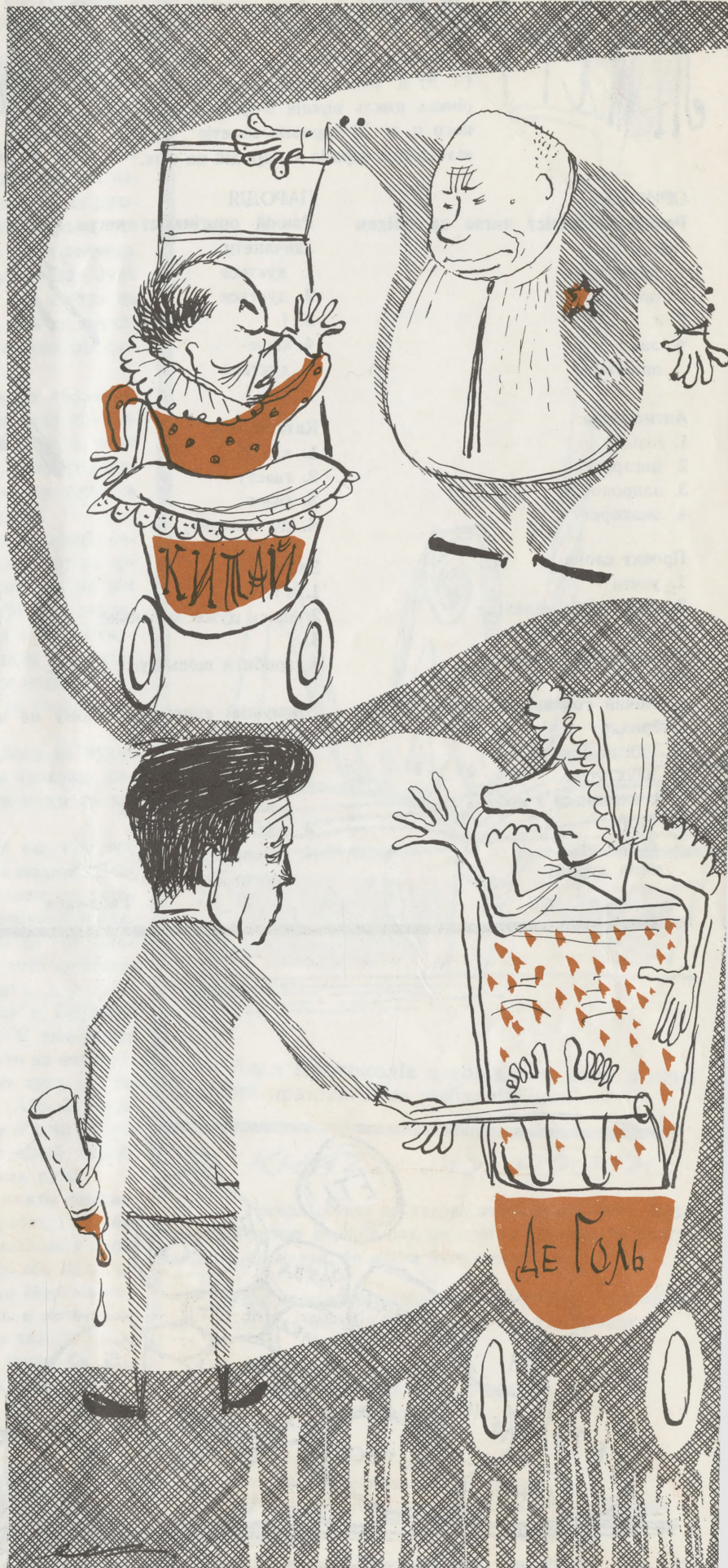
ЛІГАЙТОН: ...Тут є правдива націоналістична Україна! Не будемо класти жодних пам'ятників ані сипати моголі... Тут є живий дух, що йому на імення "Шафа Грає"...

Томас С.

ГАНТЕР: ...У чудовій гуцульській церкві майже ніхто не клякає під час Освячення чи Св. Причастія... Мовляв, нема де сісти, то й не треба клякати... Одна пані призначалася, що їй шкода найлонів. А душі не шкода???

О тевоа. о mores!!

Теофіл К.



ЛІТЕРАТУРНІ ПАРОДИЇ

Журнал "Сучасність" за серпень (ч. 8) ц. р. помістив на своїх сторінках цикл віршів Ігоря Костецького п. н. "З сирових сонетів". Ось кілька цих віршів і пародій на них.

ОРИГІНАЛ

Ранній капіталіст читає за обідом газету

1. плюється
2. шлюється
3. і
4. захоплюється

ПАРОДИЯ

Ранній оригіналіст чигає за рогом ланчанети

1. дується
2. дується
3. і
4. пере-дується

Антистрофа

1. візьми
2. цигарету
3. запропонуй
4. анахорету

Катастрофа

1. візьми
2. газету
3. біжи
4. до кльозету

Проект слона

1. узяти
2. щось дуже маленьке
3. у
4. щось дуже велике

Заслона

1. з'їсти
2. щось дуже маленьке
3. і
4. зробити щось дуже велике

Летючий голлянець, якому це вже набридло

1. щогли скили
2. цвях усох і вивалився з лоба
3. стоп
4. більш ні нема дурних

Пишущий скиталець, якому це ще не набридло

1. штани звисли
2. розум всох і вивалився з лоба
3. гоп
4. більш ні багато дурних

Габа-габа

ЯК РАК СВИСНЕ!..

Недавно всесоюзний цар-батюшка Нікіта І заявив був закордонним журналістам, що "скоріше рак свисне, ніж совети зййдуть з марксо-ленінського шляху"...

Вправді він здорово пробрехався, бо советська "пролетарська політика" вже давненько зййшла на манівці "сталініяди" та "хрущовіяди" і не має нічого спільного з т. зв. "науковим соціалізмом" Маркса, що ненавидів царську Росію та взагалі москалів. Та це вже належить до советського "ритуалу" — присягати на бороду жидівського дрібного буржуя — Маркса та на цапину борідку нащадка татарських баскаків — Ульянова-Леніна! Отже, ця "ракова" заява Нікіти виглядає радше на тумореску!

Одначе прийшов такий "пункт", що й ми мусимо сказати нашим "симпатичним" і "іскромним" західнім сусідам: "Як рак свисне!"

Справа в тому, що деякі американські поляки дістають листи від своїх "родакуф" з "радзевкої" Польщі, що будцімто "всходня Малопольска і земе забране" мають знов повернутися на "лоно Мацерки". З того приводу настала велика радість у польських колах, що "фурт" ще співають "Німа то, як наш Львувф"!

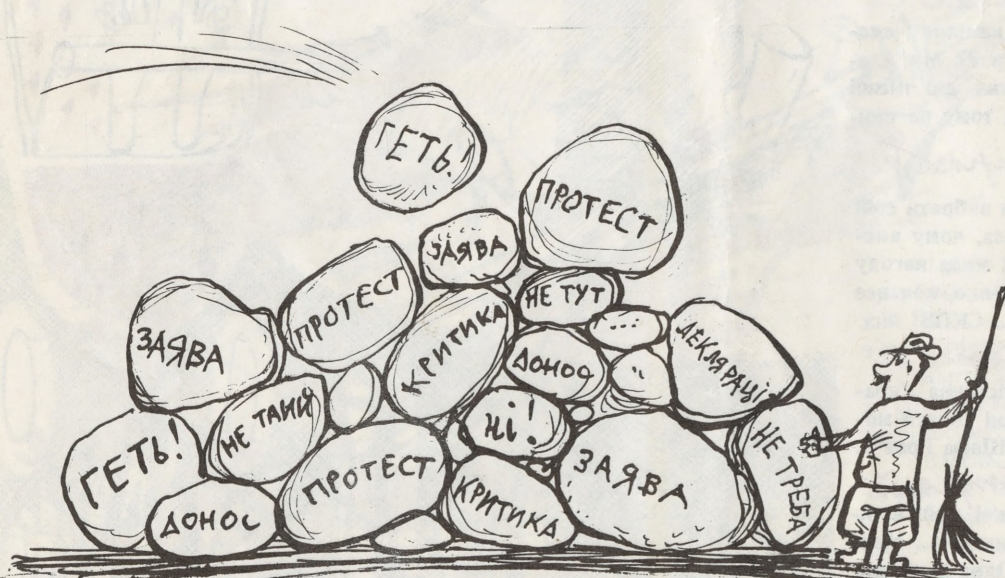
На польську листовну акцію треба відповісти нашою листовною акцією, щоб наші старі княжі городи Перемишль, Ярослав, Сянік, Романів (не "Риманів!") і Терно (що було на місці сьогоднішнього Фарнова!) були повернені на лоно нашої Неньки.

Найкращим форумом для такої акції може бути недалекий регіональний "клембек" Перемиської Землі, що задумує ревіндикувати наші "забрані землі" на заході. Мостовий причілок на захід від Сяну почав будувати ред. Женецький, адоптований лемко, що має сильну підтримку "справедливих" лемків, як д-р Яр. Падох і інші стріяни, що недавно відбули такий гучний "клембек" аж на "Чорногорі".

Найгірше, що в міжчасі советські специ від звіринництва ще готові виростити таку породу раків, що свиснуть (з голоду!), і тоді автоматично відпадають усі такі "ракові заяви"!

П. С. Власне в тій хвилині вернувся мій спадкоємець з Союзівки з тенісових змагань і потвердив, що там їнк. Дада Рак дійсно свистав, і тому вся наша політика, оперта на кличі "як рак свисне", втратила всякий глузд!

І. Старокрайовий



Площа під пам'ятник Шевченкові у Вашингтоні



Чесна Сміє!

У цес рік мав сми ваканції, рахувати — пів-на-пів.

Не знаю, ек і де, але в Гантері, то і сонце світило пів-на-пів, і купіль була пів-на-пів. Було, ек посідаємо в глібоку воду, то пів мали смо у воді, а пів то такой так на свіжім повітрі.

А жона то тот рициній, шо си на-протів сонце намашує, ек привезла повну флешку, то так і повну привезла назад. Ек ем ю білу туди повіз, то так сми білу назад до Дитройду привіз. Торік то сми ю віз назад прируменену, ек паска на Великден.

Ведлуг госців, то найбільше було ружних дохторів, але тиж пів-на-пів, бо то пиреважно динтисди. Бувало, ек повіходет из бараків, жи то пів-на-пів з монтелема, то аж лечно робило си на души. Кристеннин хоц-не-хоц хапав си за свої зуби, бо пригадав си, кілко то за них гірко заплатив.

Але тоті дохтори, то до зубів не брали си, ено шнирала попід смєрїчки і віривали з корінєм гриби, де но який показав си. Пів-на-пів: напів отрійливі, а напів правдиві змухонори.

Ше ведлуг госців, то пів-на-пів була сама антилегенія і ружна шляхта мацелинска, а решта всьо прости гудули. Справедливі, бо ек поехали на Чорногору на ізїзд стріяків, то тамечки си виспівували:

І ти гуцул, і я гуцул,
Оба смо стріяки...

Ека тото мара, жи тепер куждий за гуцула си пише? Кілко си тих гуцулів у тїм Гантері наробило, жи з прости ено ше йден Вінтонек лишив си і Мороз, але ено пів-на-пів, бо він, рахувати, з Бережин.

У Гантері то навит церкву поставили гуцулску, але тиж ено пів-на-пів, бо майстрував єї Костів, родовитий бойко.

У церкві тиж всьо йде пів-на-пів, бо люди стоєт пів у церкві, а пів такой надворі, під церквов. ,

Забави тиж відбувалиси у Ксени в поритку, хоц самого Поритка з Філеделфїї не було, зато Зудак віслав пана Тарнавского, аби си добре придивив і записав у протокулі, ек тот скиталський нарід мучит си, жи від

ружних даєтїв і пігулків аж почорнів.

Ведлуг тої забави, жи вам кажу, то було тиж пів-на-пів: пів, ек у нас казали, холерники, а пів — самі Клюфаси!..

Данцювали ружної, а найбільше тої африканцкої коломийки, жи наші молодїжд повіучувала си на ружних украинезнавачих курзох, то тиж напів кручена, а напів верчена. То є велика штукатерія і ніхто будь не потрафит. Голова має стоєти на своем місци, а решта має си крутити, так екби, вібачейте, соли під фостом насипав...

Ведлуг тої вистави з образами, жи відбувала си, то не буду нич писати, ані фалити, бо не пасує, тому жи я з малером екас, рахувати, фамелія: їго жінка — є моя жона, а моя жона — то їго жінка.

Куждому си екїйс енакший вобразок сподобав: одному тот из ермарком, а другому тот, жи на нїм упа з вовками на емигранцію втікає.

Една мама прийшла з малим скубентом. всьо за поретком поогледали, а на кінци мама си питає:

— Лисн, а тобі шо си сподобало?
А він:

— Тото! — і показав на мухозлапки, екї Кобзер на сволоках понавішував, аби госцям мухи до тарелів не падали.

Ведлуг Кобзери, то він тиж так пів-на-пів: хоц він не є жадний Шевченко і вершиків не пише, то антерес провадит, ек правдивий поета. Дай му, Боже, аби му си тот антерес поширив, але аби тото си стало, то я ему поражу таке:

Тепер то віраблеют в Гамериці ружні-преружні спреї. Є вже навит такой, жи ено потиснути за шпіндел, а момиянтални обголит вуса, ци то буде хлоп, ци кубїта. Або ек жона варит капусту і дуже ч'юти: ек по хаті попустити відповідний спрей, то запахне, ек правдива ружа.

Най би си Кобзер межди жидами розвідав, ек тото си робит, і най би гантерске повітре понабивав у кени і продавав до Торонда або Щикага. Кристеннин купив би си Морозів вобраз, повісив на стїні, а потїм поспреював Гантером по хаті, то і мав би задоволене, і не мусів би так далеко світами за тим єхати.

*Гриць
Зозуля.*

НА 70-РІЧЧЯ „СВОБОДИ“



— Аж з Протоколів я довідався, який з мене великий працівник на союзовій ниві!

З КНИЖИ МУДРОСТІ

— Нагода стукає до дверей завсїгди два гази. Якщо ти не відчинив перший раз, не прогав другого. Як прогавиш, то не жалуй, бо могла бути некорисна...

— Є зле не мати відваги піти на зустріч з дівчиною, але є багато гірше піти на зустріч і не мати відваги...

ОЙ, ЦІ ЖІНКИ!

В Калїфорнії туристка питає фармера:

- Скажіть, яке це дерево?
- Фїгове.
- Неможлива річ.
- Так, пані, запевняю вас, що фїгове.
- Але ж його листя замале на... на райський стрій.

ОГОЛОШЕННЯ

В одній барі в Тексасі висить така об'ява: "Під час бїйки просимо не вживати кресел і лавок, для тієї цілі є "ту-бай-фори" на подвір'ї".

У колгоспі „Поділля” засуджено на смерть жінку



— У нас зрівняно в правах жінок з мужчинами!

Гей, школярі-школярки,
До школи спішіть!
А зі школи до "ВЕСЕЛКИ"
На каву вступіть.



Після вакаційних мандрів по та-
борах і оселях Вас радо прийме
в гостинні обійми, почастує і під-
несе на дусі Ваша добра знайома
ЦУКОРНЯ "ВЕСЕЛКА"!

Так само накормить Вас, чим ку-
хня багата,

**РЕСТОРАН УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО ДОМУ
В НЬЮ-ЙОРКУ.**

Наша адреса: 142-144 Друга Евно
Нью-Йорк.

МОСКОВСЬКА ПРАВДА

Як повідомляють з вірогідних джерел, у Москві вже виготовили трактат про голод в Україні 1933 року. Там, між іншим, сказано таке: "Голод організували українські буржуазні націоналісти за те, що український народ вірив у величезну місію комуністичної партії та ленінсько-го ЦК на чолі з «Сталіном». Це буде відповідь російської комуністичної партії на заходи української еміграції щодо відзначення трагедії 1933 року. "Ловкість рук і ніка-когомошенства" буде сказано в кінці трактату.

ЩЕ ПРО ЦЕЙ МУР

Хрущова спитали журналісти, як довго ще буде сто-
яти берлінський мур.

— Та ж це не мур, — відповів Микита, — це така фіранка на вікно, щоб мені Кеннеді не заглядав через нього, що в мене в хаті робиться!

АМЕРИКАНСЬКІ ДІТИ

— Скажи мені, який твій батько по своїй вдачі?

— Навіщо тобі знати?

— Бо незадовго він стане моїм батьком, коли твоя мама виїде за нього заміж, отже я хочу мати інформації з першої руки.

ЗІДХАННЯ: Ох, який прекрасний вечір! Яке зоряне небо!.. І яка шкода, що ми тепер чоловік і жінка!



Прийшли три жиди до священика з проханням ви-
хрестити їх, але щобі їхні нові імена нагадували давні.

— Як ти називаєшся? — питає священик.

— Я Лейба.

— То ти будеш Лев.

— А я Мошко...

— Ти будеш Мусій...

А третій каже ніяково:

— А я називаюся Сруль...

Отець думав, думав і розвів руками — мовляв, нема
підходящого. А дяк, що стояв біля порога, каже:

— То, прошу отця, буде не інакше як АКАКІЯ...

ОГОЛОШЕННЯ!

СЕРЕДЮК — СЕРЕДУК

У зв'язку з вартісною посілістю, до якої досі не зголосився право-
носний власник, пошукується наслід-
ників ВАСИЛЯ (Віліяма) СЕРЕДЮ-
КА, теж званого як Віліям Середуїк,
який походить з Драгасинів, Снятин,
Галичина, кол. Австрія. Середюк пе-
реселився до Канади приблизно 1910
року wraz із своєю родиною. В нього
було тоді двоє дітей — син Ни-
кола (Нік) і дочка, якої перше ім'я
невідоме. Діти були роджені при-
близно в 1900-му році, пониже або
повище цього року на декілька літ.
Є відомим, що дочка одружилася
(подружне прізвище невідоме) і пе-
реїхала в мужем до Четгем, Міши-
ген. У засяганнях дальших подробиць
проситись звертатись листовно (по-
англійськи) до:

Henry R. Ferris and Co.
228 N. La Salle Street
Chicago, Ill. 60601

ПРЕСОВИЙ ФОНД

Пп. М. Гусій дол. 6.50, І. Кузів
дол. 5.00, М. Дуб, С. Магмет і Н.
Рибак по дол. 1.50, О. Хомяк дол.
1.00, Б. Попель і Н. Вараниця по
дол. 0.50. Широ дякуємо!



8 MILE AND BEECH
і 29805 West Grand River

**WALT'S SUNOCO
SERVICE CENTER**

В. КУКУРБА
менеджер



Одинока українська фірма на стейт
Мішиган.
Винаймаємо траки і трайлери на цілу
Америку і Канаду.

Тел.: KE 1-1303 і 476-4094

Editor Edward Kozak
Address: "The Fox"
4933 LARKINS
Detroit 10, Michigan
Tel: VI-2-7476